

og naar jeg i Dag med Glæde gaar med til at stemme for disse Forslag, saa er det fordi Rachel har aldrig været saa fyldig og kraftig som i dette Øjeblik. Det er af hendes Frugter, man skal kende hende, og Frugten var jo oprindeligt kun spaaet at skulle blive 5 Millioner. Efter Rege- ringens Forslag, som vi stemte for i Fjor her i Folketinget, var det $8\frac{1}{4}$ Mill., og efter det Forslag, der nu foreligger her om Formue- og Indkomstskat, ere vi oppe i Nærheden af de 9 Millioner. Det glæder mig, at naar vi nu faa en Formue- og Indkomstskat, og naar vi nu have naaet det Maal, vi satte os, saa have vi med Hensyn til det, som er Hovedpunktet i vor Skattepolitik, Hovedpunktet i det hele, saa lidt maattet slaa af paa det, vi begyndte med at kæmpe for, at vi tværtimod have naaet mere og mere for hver Gang, vi have haft fat paa det, idet vi have naaet til ikke blot at faa en stigende Skala, men at faa Formueskatten forøget, saaledes at Indkomst- og Formueskatten nu gaar ind i vort Skattesystem med et virkelig klække- ligt og rundeligt Beløb.

Saa er det blevet sagt: ja, men det er netop Ulykken, nu tage vi saa meget paa Indkomst- og Formueskatten, at den Kilde er tørret ud med det samme, der bliver ikke mere efter dette, der bliver ikke mere at tage der. Det tror jeg nu ikke paa. Ja, ganske vist, man skal vænne sig til al Ting, og der skal gaa nogle Aar, det tvivler jeg ikke om, inden man har vænnet sig til denne Indkomst- og For- mueskat, der vil give 9 Mill. Kr., men som, naar vi se paa Procenterne, dog ikke paa nogen Maade kan siges at være glubsk. Jeg tror ikke paa, at man her i dette Land ikke skulde kunne vænne sig til en Indkomstskat, der var højere end $2\frac{1}{2}$ pCt. for de allerstørste Indtægter over 100,000 Kr., naar man virkelig skal bruge flere Penge til nyttige Ting. Naar Kravene komme og banke paa Døren, skal det nok vise sig, at der da kan blive lukket op til Ind- komstskatten endnu en Gang. Lad os erindre, at denne Indkomstskat, vi nu have faaet, er en af de mest moderate, som overhovedet gives i noget Land. Endog i det meget konservative Prøjsen, hvor selv det konservative Parti har gennemført Indkomstskatten, er man oppe paa 4 pCt. for de højeste Indtægter. Jeg vil slet ikke nævne, at man nede i Østrig er gaaet saa højt som til 10 pCt. og i Italien er gaaet op til $13\frac{1}{2}$ pCt. for de højeste Indtægter. Jeg nævner ikke dette som noget anbefal- selsværdigt, thi jeg er bange for, at

Skrigene ville blive saa stærke i Danmark ved $13\frac{1}{2}$ pCt., at det vil være meget be- tænkeligt, men jeg nævner det, fordi jeg gerne vil være med at standse den Tale om, at naar vi have faaet en Indkomst- skat her i Landet, hvis højeste Procent er $2\frac{1}{2}$, have vi faaet alt, hvad vi kunne vente. Vi have ikke faaet alt, men fore- løbig faa vi ikke mere. Men som Dagene gaa og Kravene komme, og der skal an- vendes Penge til at indløse Kravene, er jeg ikke i Tvivl om, at vi ogsaa i Frem- tiden kunne skrive Anvisning ogsaa paa den Skat. Det er altsaa for mig — og jeg tror for os Venstremænd i det hele taget — Hovedsagen i denne Skatterefor- m, at vi plante den Formue- og Indkomst- skat, som vi have haft paa vort Program i saa mange Aar, i vort Skattesystem og paa en Maade, saa at vi kunne være be- kendte det Træ, der staar, og have Tro paa, at det er et Træ, der kan vokse.

Ved Siden deraf skulle vi have en anden Skat, Ejendomsskylden, og jeg er enig med det ærede Medlem fra Valby (Oscar Hansen) i, at der er ingen Grund — jeg er ellers ikke enig med det ærede Medlem fra Valby, men paa dette Punkt er jeg enig med ham — at der er ingen Grund til i og for sig at være begejstret for Ejendomsskylden. Paa adskillige Punkter havde det ærede Medlem ikke Ret, men han havde Ret, naar han sagde, at det i og for sig er urime- ligt, at naar en Mand tager 10,000 Kr. ud paa sin Sparekassebog og køber en fast Ejendom, skal han svare en ekstra Skat. Det er en dobbelt Beskatning, saa god eller endnu bedre eller værre end den, der er Tale om, naar der er Tale om Skat paa Aktieselskaber, og hvis der derfor var Mulighed for at slippe for at svare denne dobbelte Skat, altsaa slippe for Ejendoms- skat her i Landet, skulde jeg være glad derover. Saa kunde vi vel sige, at vi vare naaede videre, end vi ere, men derom ere vel alle enige, at vilde vi spænde Buen saa højt at sige, vi ville ikke have nogen Reform af de direkte Skatter, medmindre vi komme bort fra al Ejendomsskat, saa vilde vi have spændt Buen saa højt, at den bristede i vore Hænder. Naar vi skulde have Ejendomsskylden, saa anser jeg den for betydelig bedre end den gamle Skat. Det er jo nemlig altid en Værdi for en Skat, at den er i umiddelbar Over- ensstemmelse med Folks Retfærdigheds- følelse, og der er vel ingen Ejendomsskat, der er mere i umiddelbar Overensstem- melse med Folks Retfærdighedsfølelse end